"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଅଲଫ ଔର ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବହୁତ ରମଣୀକ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୋରଞ୍ଜନକାରୀ ବା ଖୁସିବାସିଆ ହୋଇଯିବ, ବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସିବାସିଆ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁସିବାସିଆ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରର ଆକର୍ଷଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାହିଁକି ହୋଇଥାଏ? ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେଉଁ ବିଶେଷ ଗୁଣ ଅଛି?

ଉତ୍ତର:- ଦେବତାମାନେ ବହୁତ ଖୁସିବାସିଆ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରଗୁଡିକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପବିତ୍ରତାର ବିଶେଷ ଗୁଣ ରହିଛି । ଯେଉଁ ଗୁଣ ଥିବା କାରଣରୁ ହିଁ ଅପବିତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସର୍ବଦା ମନୋରଞ୍ଜନକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସେହିମାନେ ରହିପାରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସର୍ବ ଦୈବୀଗୁଣ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହୁଥିବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଏହି ମିଳନ ମେଳା କେତେ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ । ଏହିପରି ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ତୁମେମାନେ ସନ୍ତାନ ଅଟ ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଖୁସିବାସିଆ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁସିବାସିଆ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ରାଜଧାନୀ ବହୁତ ବଡ । ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି ରମଣୀକ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ବି କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ବହୁତ ରମଣୀକ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ରମଣୀକ କିଏ ହୋଇଥା'ନ୍ତି! ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଅଛି । ଏହି ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଆଦି ରମଣୀକ ଅଟନ୍ତି ନା । ସେମାନଙ୍କଠାରେ ବହୁତ ବହୁତ ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି । କେଉଁ ଆକର୍ଷଣ? ପବିତ୍ରତାର, କାରଣ ଏମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର । ତେଣୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ଅପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଶାନ୍ତି ରହିଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚିତ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଯଦିଓ କେହି କେହି ବହୁତ ଅହଂକାରୀ ଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ବି ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଥବା ଶିବଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚିତ ମୁଣ୍ଡ ନିଆଁଇବେ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଚିତ୍ର ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥା'ନ୍ତି କାରଣ ବାବା ମଧ୍ୟ ରମଣୀକ ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ରଚନା ହୋଇଥିବା ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ରମଣୀକ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପବିତ୍ରତାର ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଆକର୍ଷଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବୁ । ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେତିକି ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି ତୁମମାନଙ୍କଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଆକର୍ଷଣ ରହିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଆକର୍ଷଣ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅବିନାଶୀ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୋଇନଥାଏ । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଆକର୍ଷଣ ରହିଥିବ କାରଣ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣ ସେହିମାନଙ୍କଠାରେ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ବିଶେଷ ଭାବେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଯାତ୍ରା ଭିତରେ ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । କାରଣ ପବିତ୍ରତାର ହିଁ ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି । ପବିତ୍ରତାର ଆକର୍ଷଣ ପାଠପଢା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଆଣିଥାଏ । ଏକଥା ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଜଣାପଡୁଛି । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ଜାଣିଛ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ମରଣ କରିଥିବେ । ସେମାନେ ଏତେ ବଡ ରାଜତ୍□, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ରାଜଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ପାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସେହି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ କରି ଏଠାକୁ ଆସିଛ ନା, ସିଏ ଆମର ପିତା ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଦାତା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ସାଥିରେ ମଧ୍ୟ ନେଇଯିବେ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେହିଭଳି ଗୁଣ ସର୍ବଦା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ସଦା ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତମୁଖ ସେତେବେଳେ ରହିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ । ତେବେ ଯାଇ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜତ୍□ର ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତି ରହିବ ଏବଂ ଏହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ରମଣୀକ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହିପାରିବ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ, ଯେପରି ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ରମଣୀକ ରହୁଛୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ରମଣୀକ ହେବୁ । ଏହି ପାଠପଢା ହିଁ ଆମକୁ ଅମରପୁରୀକୁ ନେଇଯାଉଛି । ଏହି ସଚ୍ଚା ବାବା ତୁମକୁ ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର କରାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସଚ୍ଚୀ ରୋଜଗାର ହିଁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସାଥୀରେ ଯାଇଥାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯେଉଁ ରୋଜଗାର କରିଥାଅ ତାହା ହେଲା ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ । ତାହା କେବେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସାଥୀରେ ରହେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପାଠପଢାରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖବରଦାର ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ସାଧାରଣ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯିଏ ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି ସିଏ ମଧ୍ୟ ବିଲକୁଲ ସାଧାରଣ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ପାଠପଢୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁତ ସାଧାରଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନଚେତ୍ ଲଜ୍ଜା ଆସିବ । ଆମେ ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତ୍ର କିପରି ପିନ୍ଧିବା । ଆମର ମମ୍ମା ବାବା କେତେ ସାଧାରଣ ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସାଧାରଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଇଏ କାହିଁକି ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛନ୍ତି? କାରଣ ବୈରାଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ

ଅଛନ୍ତି ନା । ଏବେ ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାର ହେବ । ଏଠାରେ କୌଣସି ବିବାହ ଆଦି କରିବାର ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବିବାହ କରିଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ କୁମାରୀ ବୈରାଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥାଏ । ମଇଳା କପଡା ପିନ୍ଧିଥାଏ, ତେଲ ଆଦି ଲଗାଇଥାଏ କାହିଁକି ନା ଶଶୁର ଘରକୁ ଯାଇଥାଏ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶଶୁର ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ରାବଣପୁରୀରୁ ରାମପୁରୀ ଅଥବା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ବୈରାଗ୍ୟ ରହିବାର ପ୍ରଥା ଏଥିପାଇଁ ରଖାଯାଇଛି ଯେ, ଦେହର ବା ବସ୍ତ୍ରର ଆଦିର ଯେପରି କୌଣସି ଅଭିମାନ ନ ଆସେ । କାହାର ଯଦି ଶସ୍ତା ଶାଢୀ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସିଏ କାହାର ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଶାଢୀ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ମନରେ ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଇଏ ତ ବୈରାଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ବୈରାଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁତ ନିଶାର ସହିତ କାହାକୁ ବି ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ ଦେବ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୀର ଲାଗିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବ ହୋଇଯିବ । ଯଦିଓ ବାସନ ସଫା କରିବାର ସେବା କରୁଥାଅ ବା କପଡା ସଫା କରୁଥାଅ, ଯଦି ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ କେହି ଜିଜ୍ଞାସୁ ଆସିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଅଲଫଙ୍କର ସ୍ମରଣ କରାଇଦିଅ । ତୁମକୁ ସେହିଭଳି ନିଶା ଚଢି ରହିଥିବା ଦରକାର । ସାଧାରଣ ବସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରି ଯଦି କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବ ତେବେ ସିଏ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଯେ, ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି! ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ । ଏହି ରାଜଯୋଗ ତ ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଅଟେ ତେବେ ଏହିଭଳି ନିଶା ଚଢି ରହୁଛି? ଯେପରି ବାବା ନିଜର ଉଦାହରଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଧରିନିଅ ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ କୌଣସି ଖେଳ ଖେଳୁଛି ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଯଦି କୌଣସି ଜିଜ୍ଞାସୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଯାଏ ତେବେ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ଯଦି ଯୋଗବଳ ଥିବ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ହିଁ ଛିଡା ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଯେ, ଏମାନେ ଏତେ ସାଧାରଣ କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏତେ ଶକ୍ତି! ସିଏ କିଛି ବି କହିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଖରୁ କୌଣସି କଥା ବାହାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ତୁମେ ବାଣୀଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ଅଛ ସେହିପରି ସିଏ ମଧ୍ୟ ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନୀରବ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ନିଶା ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହାକି କେହି ବି ଭାଇ ଅଥବା ଭଉଣୀ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭୂତି କରାଇବା ସହିତ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାର ମତ ବା ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବ । ତୁମ ଭିତରେ ସେତିକି ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି - ତୁମ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ତ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ ଏବଂ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଧନର ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ । ଯେପରି ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢି ଏମ୍.ଏ, ବି.ଏ ଆଦି ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଭଳି ଦରମା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏଠିକାର କଥା ଅଲଗା । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ତ ବିଖ୍ୟାତ କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଲା ଯୋଗବଳର କଥା । ବାବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ସ୍ମୃତି ରହିବା ଦରକାର ଯେ, ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଆମେ ପବିତ୍ର ନୁହେଁ । ଏବେ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ଅନନ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସେମାନେ ସାରାଦିନ ଏହି ବିଚାର କରିବାରେ ଲାଗିଥା'ନ୍ତି ଯେ, କେହି ବି ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବୁ । ଦୟା ଆସିବା ଦରକାର ଯେ, ବିଚରା ଅନ୍ଧ ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବାଡି ଧରାଇ ନେଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ଧ କାରଣ ଏମାନଙ୍କଠାରେ ଜ୍ଞାନର ଚକ୍ଷୁ ନାହିଁ ।

ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ତେଣୁ ତୁମେ ସବୁକିଛି ଜାଣିଗଲଣି । ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଆମେ ଏବେ ଜାଣୁଛୁ । ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ତୁମକୁ ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଏସବୁ ଜଣାଥିଲା ଯେ, ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ, ଖରାପ କଥା ଦେଖ ନାହିଁ... ଏହି ଚିତ୍ର କାହିଁକି ତିଆରି ହୋଇଛି । ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ଯେପରି ବାବା ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର, ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଜ୍ଞାନବାନ ହେଉଛ । କାହାକୁ କାହାକୁ ତ ବହୁତ ନିଶା ଚଢିଯାଉଛି । ବାଃ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଯଦି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ନ ପାରିଲ ତେବେ ସନ୍ତାନ ହୋଇ କ'ଣ ପାଇଲ । ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ନିଜର ହିସାବ କିତାବକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍! ବାବା ସୌଦାଗର ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ହିସାବ ରଖିବାକୁ ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ସରକାରୀ ଚାକିରିଆମାନଙ୍କୁ ହିସାବ ରଖିବା ଜଣାନଥାଏ, ନା ସେମାନେ ସୌଦାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ । ତୁମେମାନେ ତ ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟ କାରଣ ତୁମେ ନିଜର ଲାଭ କ୍ଷତିକୁ ଜାଣିପାରୁଛ । ତେବେ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜର ଖାତାକୁ ଦେଖ । ନିଜର ହିସାବ ରଖ । କ୍ଷତି ହେଉଛି ନା ଲାଭ ହେଉଛି, କାରଣ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟ । ଗାୟନ ଅଛି ନା, ବାବା ସୌଦାଗର, ରତ୍ନାଗର ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ସଉଦା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଜାଣୁଛ । ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି ତୀକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧି ତ ନୁହଁନ୍ତି, କେହି କେହି ତ ଗୋଟିଏ କାନରେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଅନ୍ୟ କାନରେ ବାହାରି ଯାଉଛି । ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ଝୁଲାମୁଣୀରେ ଛିଦ୍ର ରହିଛି ତେଣୁ ବାହାରିଯାଉଛି । ଝୁଲା ଭରପୁର ହେଉନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଭଳି ଧନ ଦାନ କର, ଏହି ଧନ ଦାନ କରିଲେ କେବେ ବି କମିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଲା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ରୂପ-ବସନ୍ତ । ସିଏ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ରପ-ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ-ଜ୍ଞାନୀ ଅଟ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଭରାଯାଏ । ତାର ରୂପ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯଦିଓ ଆତ୍ମା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ କିନ୍ତୁ ରୂପ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ତାକୁ ଜାଣିବାକୁ ପଡିଥାଏ, ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ସୋମନାଥଙ୍କର ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଏତେ ଛୋଟ ତାରାକୁ କିପରି ପୂଜା କରିବେ । ତେଣୁ ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ ଲିଙ୍ଗର ଆକୃତି

ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଛାତ ଯେତିକି ଉଚ୍ଚର ଶିବଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ରୂପ ତ ବାସ୍ତବରେ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କିନ୍ତୁ ପଦ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ନା ।

ବାବା ତ କଲ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ଜପ, ତପ ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍□ାରା କିଛି ବି ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇନଥାଏ । ଏହିସବୁ କରି କରି ଆହୁରି ତଳକୁ ତଳକୁ ହିଁ ଖସି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସିଡିରେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମର ତ ଏବେ ଉନ୍ନତିର କଳା ଚାଲିଛି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଜିନ୍ (ବେତାଳ) । ଏହା ଉପରେ ଏକ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା - ବେତାଳ କହିଲା ମୋତେ କାମ ନଦେଲେ ତୁମକୁ ଖାଇଯିବି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ କାମ ଦିଆଗଲା ସିଢିରେ ଚଢ ଏବଂ ଓହ୍ଲାଅ । ତାକୁ ଅସରନ୍ତି କାମ ମିଳିଗଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବେହଦର ସିଢିକୁ ଓହ୍ଲାଉଛ ଏବଂ ଚଢୁଛ । କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଢି ଚଢୁଛ ଏବଂ ଓହ୍ଲାଉଛ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବେତାଳ ଅଟ । ଅନ୍ୟ କେହି ତୁମ ଭଳି ପୁରା ସିଢି ଚଢୁ ନାହାଁନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଢିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ କେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ । ପୁଣି ଓହ୍ଲାଉଛ ଏବଂ ଚଢୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମର ପିତା । ତୁମେ ମୋତେ ପତିତ-ପାବନ କହୁଛ ନା, ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, କାରଣ ମୋର ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଶତ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ର ରହିଥାଏ । ମୁଁ ବିନ୍ଦୁ ରୂପ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଛି । ଏହା କେତେ ବିଚିତ୍ର କଥା । ଏହା ବହୁତ ବିଚିତ୍ର ଜ୍ଞାନ । ଏଭଳି କେବେ ଶୁଣିନଥିବ ଯେ, ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ଭରି ରହିଛି, ଯାହାକି କେବେ ବି ଘୋରି ହୋଇଯାଏ ନାହିଁ । ଅନାଦି କାଳରୁ ପାର୍ଟ ଚାଲି ଆସିଛି । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ରେକର୍ଡ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଏହି ଡ୍ରାମାରେ କେତେ ଅଭିନୟ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହି ପାର୍ଟ କେବେ ସମାପ୍ତ ହେବାର ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଦେଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ତୁମେମାନେ ହେଲ ବେହଦର ତ୍ୟାଗୀ ଏବଂ ରାଜଋଷି । ତେଣୁ ତୁମକୁ କେତେ ନିଶା ଚଢିବା ଉଚିତ୍ । ରାଜଋଷି ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ରହିଥା'ନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀମାନେ ହିଁ ରାଜଋଷି ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରାଜତ୍□କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଏବେ ତୁମେ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ନାଉରୀଆଙ୍କର ନୌକାରେ ବସିଛୁ ଏବଂ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛୁ ଯେ, ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଭାୟା ଶାନ୍ତିଧାମ । ଏକଥା ସଦାସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ନଥିଲା । କେବଳ ଆମର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଆମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ନେଉଛୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ବାହୁବଳ ଦ୍□ାରା କେହି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ବେହଦର ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହି ଖେଳର ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରା ଦୁନିଆର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ବ୍ରହ୍ମଲୋକର ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣିଛ । ସ୍ଥୂଳଲୋକରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ପୁଣି ତୁମେମାନେ କିପରି ତଳକୁ ଖସୁଛ, ସେକଥା ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ଆସିଗଲା । ସିଢି ଚଢିବା ଏବଂ ଓହ୍ଲାଇବାର ଖେଳ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଗଲାଣି । ଏବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ, କିପରି ଏହି ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି, ଏଥିରେ ଆମର ହିରୋ-ହିରୋଇନ୍‌ର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଆମେମାନେ ହିଁ ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଉଛୁ ଏବଂ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ନାମ ରଖାଯାଇଛି ହିରୋ-ହିରୋଇନ୍ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏବେ ଆମେମାନେ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିରେ ରହୁଛେ ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଦେହର ବା ପୋଷାକ-ପରିଚ୍ଛେଦ ଆଦିର କୌଣସି ଅଭିମାନ ରଖିବାର ନାହିଁ । ଯେକୌଣସି କର୍ମ କର କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ନିଶା ଚଢି ରହୁ ।

(୨) ଆମେମାନେ ବେହଦର ତ୍ୟାଗୀ ଏବଂ ରାଜଋଷି ଅଟୁ - ଏହି ନିଶାରେ ରହି ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ପଡିବ । ଜ୍ଞାନ ଧନରେ ଭରପୁର ହୋଇ ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ବ୍ୟବସାୟୀ ହୋଇ ନିଜର ଆୟ ବ୍ୟୟର ହିସାବ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଯୋଗ ଶକ୍ତିର ସର୍ଚ୍ଚ ଲାଇଟ୍ ଦ୍□ାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ହୁଅ ।

ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବିଜୟର ତିଳକ ତ ସଦା-ସର୍ବଦା ଲାଗି ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନର ସେବା କରିବାର ଅଛି, ସେହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍‌ର କିରଣ ଖେଳାଇବା ଉଚିତ୍ କାରଣ

ଯୋଗଶକ୍ତିର ସର୍ଚ୍ଚଲାଇଟ୍ ଦ୍□ାରା ଏଭଳି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ ହେବ ଯାହା ଦ୍□ାରା ଅନେକ ଆତ୍ମା ସହଜରେ ନିକଟକୁ ଆସିଯିବେ ଏବଂ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହଜାର ଗୁଣା ସଫଳତା ମିଳିଯିବ ।ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ଏହି ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ, ମୁଁ ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ଅଟେ, ତେବେ ଦେଖିବ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ବିଜୟ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯେଉଁ ସେବା ନିଜର ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତିକୁ ଖରାପ କରୁଛି ତାହା ସେବା ନୁହେଁ ବୋଝ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***